

NKBV

Bergwandelen
Alpinisme
Sportklimmen

Ruth Glacier, Alaska, Juni 2024

Regio: Ruth Glacier, Alaska

Expeditie doel: Peak 11,300 en Cobra Piller, Mt. Barille

Datum/periode: juni 2024

Expeditieleden: Noël Diepens en Rob Gietema

Auteur: Noël Diepens en Rob Gietema

noeldiepens@gmail.com en rob.gietema@gmail.com

Foto credits: Noël Diepens en Rob Gietema

Foto voorpagina: Southwest Ridge op Peak 11.300

Deze expeditie is financieel ondersteund door de NKBV via de 'Commissie Expedities & Alpiene Topsport' (CEAT).

Inhoudsopgave

1.1 Doel expeditie incl. neven doelen.....	4
1.2 Locatie	4
1.3 Documentatie	8
3.1 Seizoen.....	11
3.2 Permit / Visa / agent / dragers etc.	11
3.3 Reis.....	11
4.1 Kalender	13
4.2 Weer en condities	13
4.3 Veiligheid en risico inschatting	13
5.1 Ondernomen pogingen/beklimmingen	15
5.2 Materiaal	24
6.1 Begroting	26
6.2 Realisatie	26
6.3 Sponsors.....	26

Samenvatting

In juni 2024 zijn Rob Gietema en Noël Diepens naar de Ruth Glacier in Alaska gereisd om zowel alpiene als rotsroutes te klimmen. Ze hadden verschillende doelen, waaronder de Southwest Ridge op Peak 11.300 en de Cobra Piller op Mount Barril. Ook hadden ze andere routes en wanden op het oog voor potentiële nieuwe beklimmingen. De locatie van de Ruth Glacier was bewust gekozen vanwege de relatief lage toppen en de mogelijkheid om maximaal te profiteren van de twee weken die ze daar gepland hadden i.v.m. beperkte acclimatisatie.

Tijdens de planning hadden ze gebruikgemaakt van verschillende bronnen zoals Supertopo, AAJ papers en online artikelen. Ze hadden ook contact met andere klimmers die eerder op de Ruth Glacier waren geweest. De expeditie was self-supported en er waren geen derde partijen bij betrokken. Voor de reis waren visa en entree voor Denali National Park nodig, maar verder hadden ze alles zelf geregeld.

Het weer en de condities speelden een grote rol tijdens de expeditie. Ze ontvingen dagelijks weersvoorspellingen via een Garmin InReach en moesten hier hun planning op aanpassen. Tijdens de beklimming van de Southwest Ridge op Peak 11.300 liepen ze tegen uitdagingen aan vanwege de sneeuw- en ijscondities. Uiteindelijk besloten ze om af te dalen vanwege het risico op lawines. Ook bij de beklimming van The Stump op Goldfinger moesten ze omkeren vanwege vermoeidheid.

Ze hadden verschillende tips voor toekomstige klimmers, zoals het plannen van voldoende rustdagen, het nemen van extra touwen en het begraven van voedsel om te voorkomen dat dieren het vinden. Over het algemeen was juni een goede keuze voor rotsroutes, maar de condities kunnen sterk variëren per jaar. Het was een waardevolle ervaring met zowel hoogtepunten als tegenslagen.

1. Inleiding

1.1 Doel expeditie incl. neven doelen

In juni 2024, zijn Rob Gietema en Noël Diepens afgereisd naar de Ruth Glacier in Alaska om zowel alpiene als rotsroutes te klimmen. De Ruth Glacier (Fig 1) is een enorme gletsjer, gelegen in Denali National Park. Onze twee hoofddoelen waren de al eerder beklommen routes: Southwest Ridge op Peak 11.300 (aka Mount Kudlich) en de Cobra Pillar op Mount Barril. Daarnaast hadden we meerdere andere routes en wanden uitgezocht voor eventueel nieuwe beklimmingen, zoals wanden op Mount Dickey, Mount Bradley en Moose Tooth (zie ook hoofdstuk Tips) en andere bestaande subdoelen.

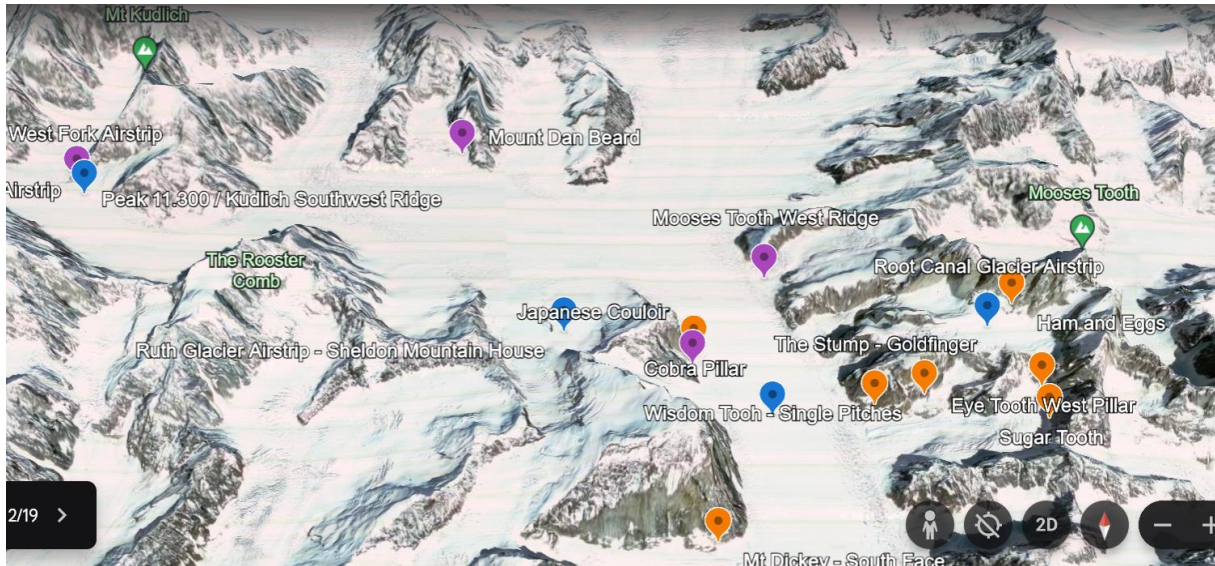

Fig 1. Overzicht van de Ruth Glacier met locaties van enkele routes en bergen.

1.2 Locatie

We hadden bewust gekozen voor de Ruth Glacier (Fig 1), een gebied met relatief lage toppen zodat acclimatisatie geen rol speelt en we maximaal konden profiteren van de twee weken die we op de glacier gepland hadden.

Base camp (Fig 2) hadden we dicht bij de Ruth Glacier Airstrip opgezet als centraal uitgangspunt voor meerdere routes.

Fig 2. Base camp vanaf de Sheldon Ridge gezien. Links onder ligt de airstrip.

Ons eerste hoofddoel de **Southwest Ridge op Peak 11.300** (Fig 3), V, 5.8, 60 graden ijs werd als eerste geklommen eind juli 1968 door twee Zwitserse klimmers en wordt beschreven als “superb ridge climbing, offering Cassin-like climbing at lower elevation” (Puryear, 2006). De route ziet verschillende pogingen elk seizoen. De beschrijving van de route geeft aan dat deze van april tot juni geklommen kan worden, de crux passages zijn voornamelijk in rots.

Ons tweede hoofddoel, de **Cobra Pillar op Mount Barrill** (Fig 4), VI, 5.11a, C1+, 23 lengtes, 50 graden sneeuw, werd als eerste geklommen in juni 1991 door Donini en Tackle en werd voor het eerst in een dag geklommen in 2004. De beste tijd om deze route te klimmen is juni en juli.

Bestaande subdoelen zijn bijvoorbeeld voor alpine toeren, Southwest Route, Mount Dan Beard (Fig 5), V, 60 graden sneeuw en ijs en de West ridge van Mooses Tooth (Fig 6), IV, 60-80 graden ijs. Voor rotsroutes: Dream in the spirit of mugs, West Pillar op de The Eye Tooth (Fig 5), V, 5.10c, 23 lengtes, makkelijke sneeuw naar de top en The Stump op de Goldfinger (Fig 7), IV, 5.11a, 11+ lengtes.

Fig 4. Foto's van de Cobra Piller (oranje lijn in rechter bovenste plaatje, rode lijn is de King Cobra lijn) op Mount Barril.

Fig 5. Southwest route op Mount Dan Beard.

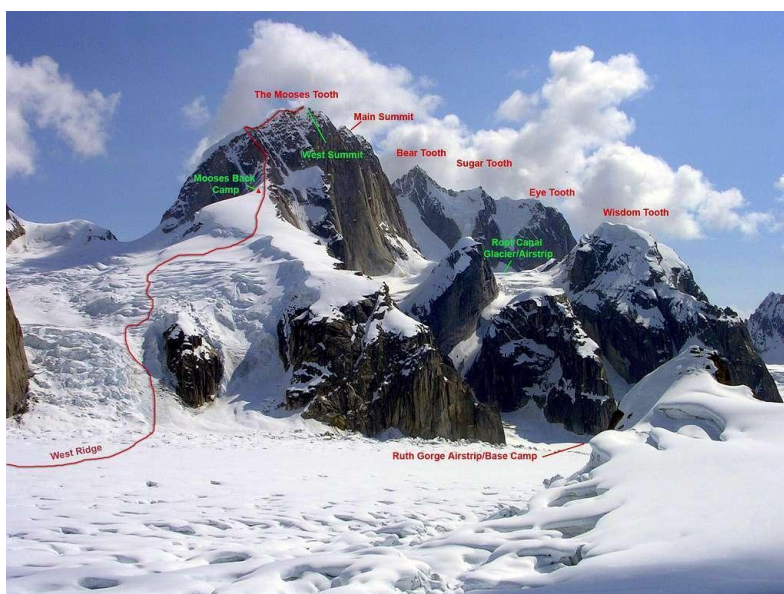

Fig 6. Overview van de Tooth groep

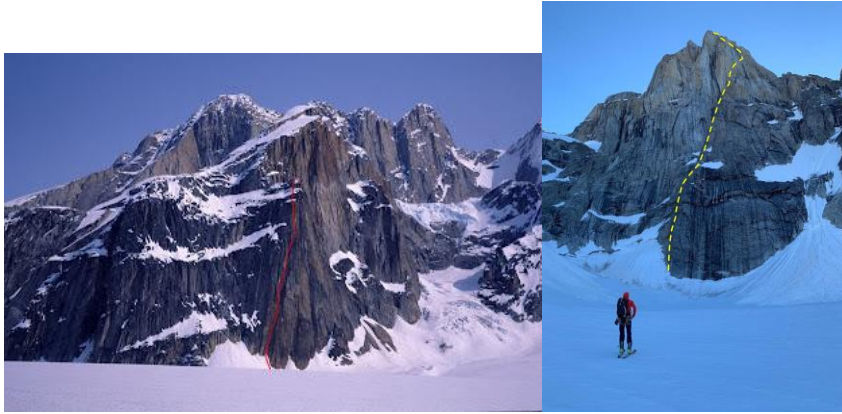

Fig 7. The Stump, Goldfinger en West Pillar "Dream in the Spirit of Mugs, Eye Tooth

1.3 Documentatie

Tijdens de planning van deze expeditie hebben we gebruikgemaakt van Alaska Climbing van Puryear, 2006 (Supertopo), vele AAJ papers, en andere online artikelen. Hiermee hebben we een document samengesteld met alle informatie die te vinden was van de routes die we op het oog hadden plus andere potentiële opties en informatie die zou kunnen helpen met het vinden van mogelijke nieuwe lijnen. Mocht iemand interesse hebben in het bijna 100 pagina lange document over de Ruth Glacier, neem dan contact op met ons. Hierin staan ook alle bronnen die we gebruikt hebben. Het vinden van een goede topografische kaart was lastig, beschikbare kaarten die te koop waren waren niet gedetailleerd genoeg. We hebben de kaart van de SuperTopo uitgeprint en geplastificeerd om als kaart in het gebied te gebruiken (Zie Fig 30 in Bijlage).

Daarnaast hadden we contact met Jeroen Vels en Wouter van Dijk, die in april 2013, 2 weken op de Ruth Glacier zijn geweest. Ze hebben andere bergen/ routes geklommen dan wij in gedachten hadden maar het was zeer waardevol om hun verhalen te horen.

2. Team

Noël Diepens (37 jaar)

Noël is een zeer enthousiast en gedreven allround klimster, met al meer dan 22 jaar ervaring. Zo vaak ze kan is ze te vinden in de bergen. Ze is met de Expeditie Academie II op expeditie in Kyrgyzstan geweest. Daarnaast heeft ze vele rots, ijs, mixed en alpiene tochten gemaakt zowel in als buiten de Alpen. Naast de vele tochten die ze maakt is ze al jaren zeer actief voor de NKBV, NSAC en WSAC/IBEX als alpine- en kliminstructeur, klimtrainer, praktijkbegeleider, leercoach, beoordelaar, lid van de alpine opleidingscommissie (AOC) en andere commissies. Hiermee draagt ze haar passie en kennis over op andere klimmers.

Korte route lijst

Alpien

- Arete du Diable, Chamonix, France (D+)
- Traverse Trifhorn, Shalihorn, Weishorn, Bishorn, Swiss (D)
- Traverse Lenzspitze ->Nadelhorn -> hele nadelgraat over, Swiss (AD)
- Zuidwand Ober Gabelhorn -> Wellenkuppe, Swiss (D)
- Arete du Jardin, Aiguille du Jardin -> Grand Rocheuse -> Aiguille Verte -> via Moine naar beneden, Chamonix, France (D+)
- Grandes Jorasses traverse incl Dent du Geant, Chamonix, France (D)

IJs/Mixed

- Pockhorn, Heiligenblut, Austria (WI5)
- Sofasyndrome, Heiligenblut, Austria (WI5)
- Sabotorfossen, Rjukan, Norway (WI5)
- Vemorkbrufoss Vest, Rjukan, Norway (WI5)
- Sombres Heros, Ceillac, France (WI5)
- Pepite, Chamonix, France (TD)
- Pelissier Gully, Chamonix, France (TD-)

Rots

- Conquest, Graue Wand, Swiss (7b)
- Heisse Line, Graue Wand, Swiss (6c)
- West ridge, Sablit, Switzerland (7a)
- Combinaison Bonatti – Tabou , Chamonix, France (6b+)
- Via Mamma e Papà, Dolomites, Italy (6c+, rope solo)
- Luna Nascente, Valle di Mello, Italy (6b)
- Serenity Crack into Sons of Yesterday, Yosemite, USA (5.10d)

Expeditie

- Kyrgyzstan met Expeditie Academie (meerdere routes en toppen)

Rob Gietema (46 jaar)

Rob heeft 8 jaar geleden een introductie klimles gevolgd en is sindsdien helemaal gegrepen door de klim- en bergsport. Na alle klim- en alpiene cursussen binnen en buiten gevolgd te hebben heeft hij veel meters gemaakt in bekende klimgebieden. Daarnaast heeft hij veel zelfstandige tochten in de Alpen gemaakt en heeft hij verschillende Big Walls beklommen in Yosemite en Squamish. Als kliminstructeur bij de NKBV en Mountain Network brengt hij graag zijn enthousiasme voor de klim- en bergsport over naar beginnende klimmers. Ook leidt hij nieuwe instructeurs op en voert hij audits uit bij andere opleidingscentra. Naast rotsklimmen is hij ook actief in de Alpen als alpiene instructeur voor de NKBV en de NSAC, lid van de AOC en heeft hij diverse expedities over de hele wereld gedaan waaronder Kilimanjaro, Aconcagua, Denali en Ama Dablam.

Korte route lijst

Alpien

- Feechopf -> Alphubel -> Täschhorn (Wallis, AD)
- Lagginhorn Zuid Graad (Wallis, AD)
- Dent du Géant (Helbronner, AD+)
- Rébuffat-Pierre -> Cosmique Arete (Aiguille du Midi, TD-)
- Zugspitze Jubiläumsglat (Beieren, AD-)
- Cima Grande (Tre Cime, D)
- Monte Disgrazia NNE Graad (Bregaglia, D-)

IJs/Mixed

- La Croupe de la Poufiasse (Ecrins, WI4+)
- Les Larmes du Chaos (Ecrins, WI4)

Rots

- Half-Dome Regular Northwest (Yosemite, 5.9, A1)
- Half-Dome Snake Dike (Yosemite, 5.7, Rope Solo)
- Washington Column South Face (Yosemite, 5.8 C1)
- The Chief: Rambles -> Banana Peel (Squamish, 5.8)
- Munginella -> Selaginella -> Via Aqua (Yosemite, 5.8)

Expedities

- Denali West Buttress (Alaska, geen summit ivm extreme kou)
- Ama Dablam (Nepal, top gehaald)
- Kilimanjaro (Tanzania, top gehaald)
- Aconcagua (Argentinië, top gehaald)

Rob en Noël (Fig 8) kennen elkaar van de alpine instructeursopleiding in 2021 en het verzorgen van cursussen voor de NKBV, NSAC en Mountain Network. Daarnaast hebben ze samen geklommen in de Alpen, de zandstenen wanden van Wadi Rum, Jordanië en de granieten wanden van Yosemite, USA.

Fig 8. Rob en Noël in de bivak op de graat van Peak 11.300.

3. Organisatie & Logistiek

3.1 Seizoen

De keuze om in juni te gaan was deels van praktische aard, ivm andere verplichtingen. Daarnaast kunnen er tot midde juni nog alpine routes geklommen worden maar begint ook het rotsklim seizoen op de Ruth Glacier. Omdat we in beide disciplines geïnteresseerd zijn leek dit ons een goede keuze. We hadden nog een optie in mei overwogen maar dan zou rotsklimmen niet mogelijk zijn en hadden we korter de tijd voor de trip. Vandaar dat we uiteindelijk voor juni gekozen hebben.

Terugkijkend, lijkt juni een goede keuze voor de rotsroutes, al waren er nog wel enkele natte pitches in the Stump op de Goldfinger. De wand van de Cobra Piller zag er voor het grootste deel droog uit. Alpine routes zijn mogelijk als a) het in de nacht goed opvriest, b) je alleen klimt in de koudste periodes van ongeveer van 01:00 tot 12:00, c) er beschutte bivak mogelijkheden zijn om in de warme periode uit te rusten, buiten bereik van potentiële lawines en rotsval. Mei of eerder in juni lijken betere condities te bieden voor alpine routes. Dit specifieke jaar was het een slecht mixed klimseizoen en waren de condities in mei over het algemeen slecht. Het summit percentage voor Denali was erg laag in mei en nam enorm toe in juni rond dezelfde periode dat wij er waren.

3.2 Permit / Visa / agent / dragers etc.

Alle voorbereidingen voor de expeditie zijn door onszelf getroffen, er zijn geen derde partijen bij betrokken geweest. Het was een self supported expeditie waarbij er geen gebruik werd gemaakt van bestaande kampen, gidsen etc. Er zijn geen permits nodig om in de Ruth Glacier te kunnen klimmen maar er dient wel entree betaald te worden voor Denali National Park wat 30 dollars kostte. Er is wel een visa nodig om naar de USA te komen. Beiden hadden nog een geldige USA visa van eerder reizen waardoor we hiervoor niets hoefde te regelen.

3.3 Reis

We zijn vanuit Pont-à-lesse, België met de trein naar Brussel Airport gegaan (Fig 9). Vanuit daar zijn we naar Anchorage, Alaska, USA gevlogen met een stopover in Newark, USA. Na een nacht in een hostel zijn we met Go Purple Shuttle per taxi naar Talkeetna gereden. Na een nacht in het huis van Talkeetna Air Taxi zijn we in de ochtend naar de Ruth Glacier gevlogen (Fig 10). De terugweg was ongeveer het reversed van de heenweg. De reis liep voorspoedig. Toen we vroeger van de glacier opgehaald wilden worden was dat snel geregeld via de Garmin InReach. Voor kosten zie hoofdstuk 6 en voor planning zie de kalender in 4.1.

Fig 9. In trein naar Brussel Airport.

Fig 10. Aankomst op de glacier met vliegtuigje van Talkeetna AirTaxi (TAT).

4. Expeditie overzicht

4.1 Kalender

Datum	Beschrijving	Weer
Zondag 9 juni	Vlucht Anchorage, Uber naar Hostel	Half bewolkt
Maandag 10 juni	Inkopen voedsel en brandstof (ochtend)	Licht bewolkt
	Vervoer naar Talkeetna (middag)	
	Rangers Office voor permit en condities (einde middag)	
	Overnachting Talkeetna	
Dinsdag 11 juni	Vlucht Ruth Glacier Airstrip (eind van ochtend)	Bewolkt
	Opbouw Base Camp in buurt van de airstrip (middag)	Zwaar bewolkt, lichte sneeuwval
Woensdag 12 juni	Aanloop naar advanced base camp van Peak 11.300	White out, zwaar bewolkt, soms wat opklaringen, lichte sneeuw vanaf 15:00 uur
Donderdag 13 juni	Start beklimming van Peak 11.300, omgedraaid, bivak tijdens afdaling	Bewolkt met soms wat opklaringen, nacht helder
Vrijdag 14 juni	Afdalen Peak 11.300, naar ABC, terug naar BC, rust	Bewolkt
Zaterdag 15 juni	Aanloop naar the Stump op the Goldfinger, klimmen, terug naar BC, rust	Helder, licht bewolkt
Zondag 16 juni	Base Camp afbreken, inpakken, terugvlucht Talkeetna (middag), Rob terug naar Anchorage	Helder, onbewolkt
Maandag 17 juni	Vlucht Rob	Helder, onbewolkt
Maandag 1 juli	Vlucht Noël	Licht bewolkt

4.2 Weer en condities

Voor het dag tot dag weer zie het schema hierboven. In het algemeen was het dit jaar warm. Hierdoor waren er meer lawines dan normaal en regen in plaats van sneeuw (dus natte rots). Achteraf gezien was iets eerder in het seizoen beter geweest, maar wellicht is dat in een ander jaar weer anders. Aangezien we erg afhankelijk waren van het weer en er geen bereik was, hebben we een ander plan bedacht voor de voorspellingen. We hadden een Garmin InReach waarmee we berichten konden ontvangen. Aangezien de tekens beperkt waren in de berichten hebben we een soort "code" verzonden om zo veel mogelijk informatie te ontvangen. Elke dag kregen we 3 berichten; temperatuur, neerslag en wind. De waarden kwamen van Mountain Weather Forecasts en werden door het thuisfront dagelijks verstuurd in het volgende formaat:

15 T 5 6 4 6 6 5 5 5 4 3 3 3 3 4 3 4 4 3 3 4 4 5 6 5 6 6 5 6 6 5 4 4 3 1 1

15 R - 1 1 0 2 2 0 1 0 - 0 0 - - - - 2 4 1 2 0 0 3 1 0 2 1 1 5 6 0 0 0 (+1S) 2S -

15 W N5 O0 N5 Z5 Z5 W5 W5 W5 W5 Z5 Z10 W5 Z5 Z5 N5 O0 Z0 O0 O5 O5 N5 O5 O5 W5 O0 O5 W0 Z0 O5 O5 Z5 Z10 Z5 Z5 Z10

4.3 Veiligheid en risico inschatting

Politiek is het hier zeer stabiel, geen veiligheidsrisico's. Qua alpiene gevaren waren er wel voldoende. Het grootste probleem waren de lawines. Door het warme weer waren er overdag meerdere lawines per minuut om ons heen. 's Nachts waren er minder omdat het iets kouder was, maar aangezien de zon niet onderging in deze periode van het jaar was het temperatuurverschil niet heel groot.

Er waren ook veel seracs en spleten maar aangezien deze heel groot waren waren ze redelijk goed te zien. De kwaliteit van de rots was goed. Veel compacte rots maar uiteraard ook wat losse rots aangezien dit niet een gebied is waar veel geklommen wordt.

5. Expeditie resultaten

5.1 Ondernomen pogingen/beklimmingen

Southwest Ridge op Peak 11.300

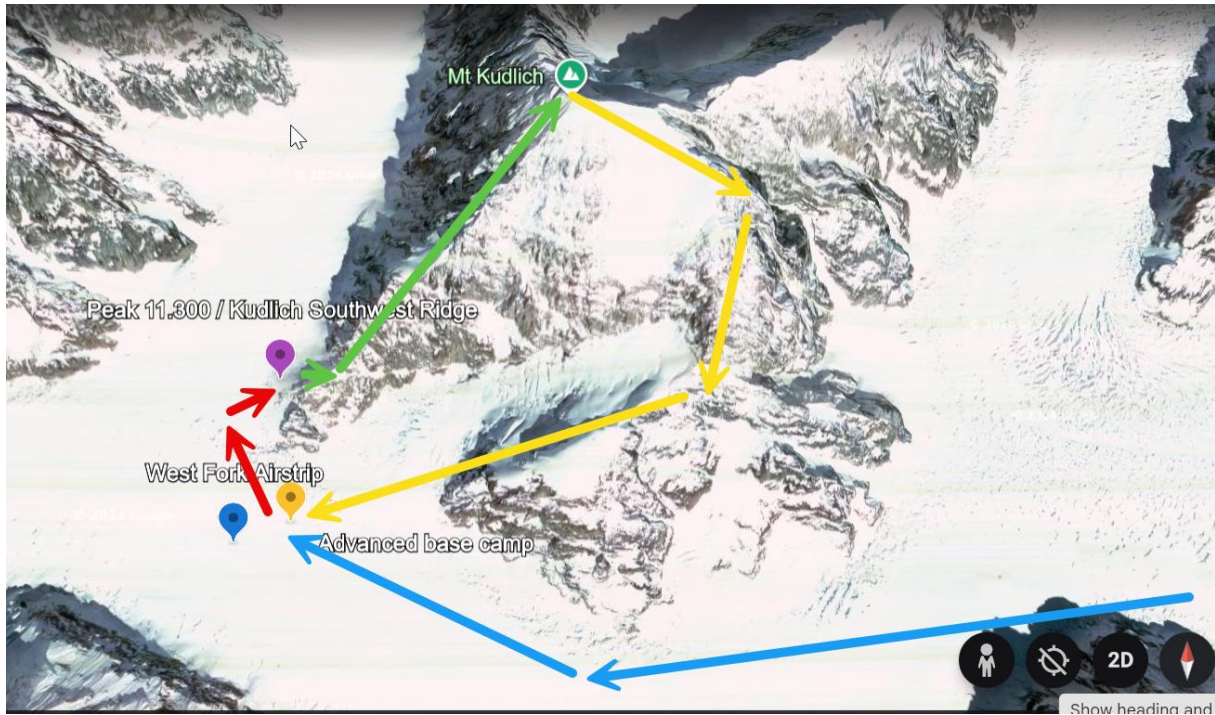

Fig 11. Overzicht van geplande route voor de beklimming van Southwest Ridge op Peak 11.300.

Aanloop

Fig 11 laat de algemeen geplande route zien. De dag na het opzetten van base camp zijn vroeg (5:00) vertrokken om naar de voet van Peak 11.300 te lopen. We gaan op sneeuwschoenen met onze tassen op sleetjes achter ons aan (Fig 12). We hebben eten en gas bij ons voor 5 dagen. Het weer was niet optimaal al vanaf vertrek. Het grootste deel van de tijd was er weinig tot geen zicht (Fig 12 en 13), heel af en toe klaarde het op waardoor we ons weer konden oriënteren. In het begin zijn we deels verkeerd gelopen. Zodra we dit opmerkten zijn we de juiste koers gaan lopen en de gehele tocht op kompas gelopen. We zijn door een grote spleten zone gelopen, wat lastig was in een white-out en met een sleetje achter je aan. We hebben de hele tocht aan glacier touw gelopen. Het weer klaarde een beetje op naarmate we dichterbij peak 11.300 kwamen. We hebben vlak bij de landingstrip ons ABC opgezet. In totaal hebben we iets meer dan 6.5 uur over de aanloop gedaan. Dit is binnen de beschreven tijd van anderen, wat varieerde tussen 4 tot 8 uur. Gegeven de omstandigheden waren we tevreden met deze aanlooptijd. Net nadat we ABC (Fig 14) hadden opgezet, begon het met sneeuwen. Er was inderdaad sneeuw voorspeld voor een korte tijd in de middag, waarna het geheel zou opklaren. Het bleef echter heel de nacht door sneeuwen, er kwam geen opklaring waardoor de sneeuw op voor.

Fig 12. Klaarmaken voor vertrek vanaf basecamp met zeer weinig zicht.

Fig 13. Aanloop in whiteout, navigeren met kaart en kompas

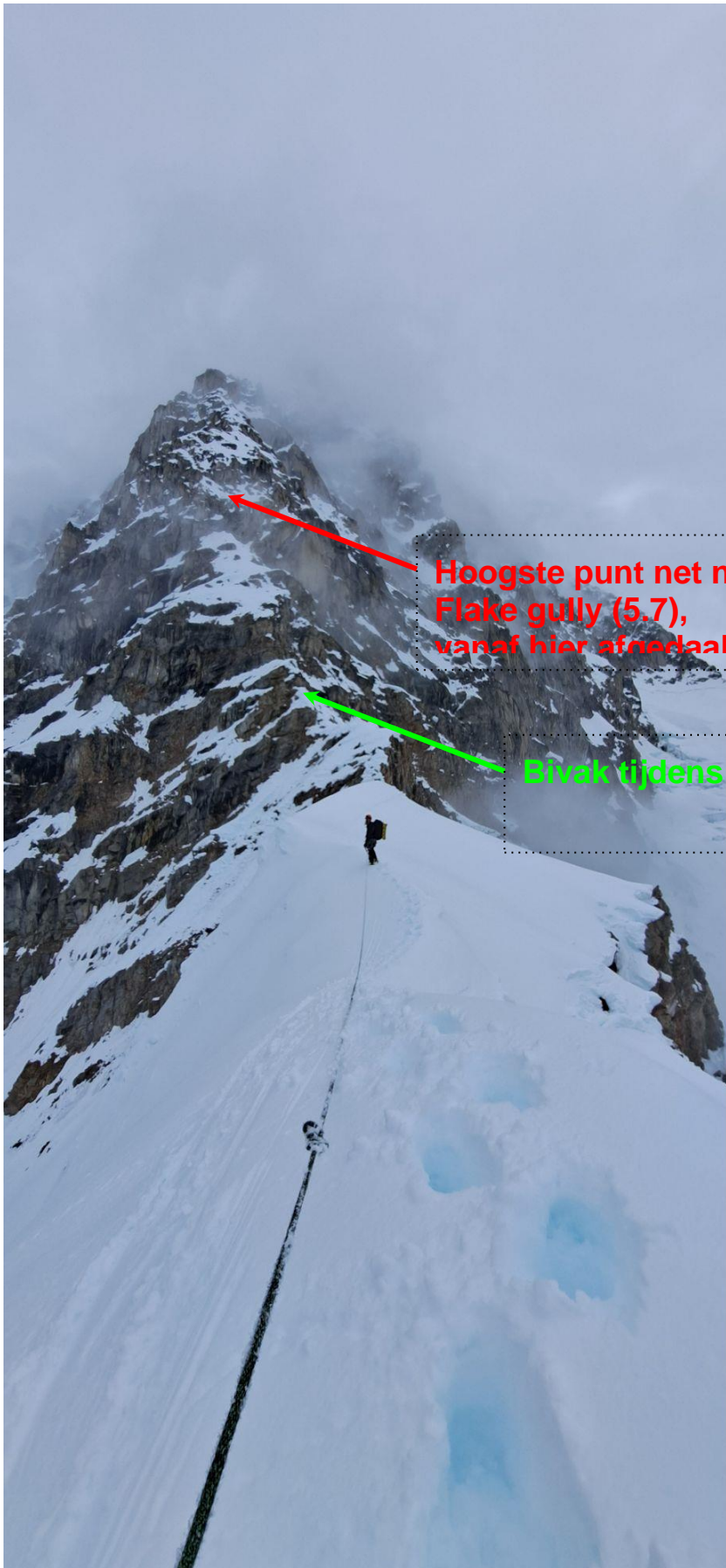
Fig 14. Advanced basecamp met op de achtergrond de graat, top en afdaling

Klimmen

De wekker ging om 02:00 's nachts. Er ligt een dun laagje sneeuw op de tent en het is nog steeds heel licht aan het sneeuwen. We doen een korte 3x3 evaluatie. Besluiten nog een uur te slapen om daarna op nieuwe een 3x3 te doen. De sneeuw is bijna gestopt, we kunnen een deel van de route zien vanuit de tent. De nieuwe sneeuwlaag is dun en zal geen lawine gevaar vormen. We besluiten te gaan. We pakken alles in, laten de sleetjes, sonde en sneeuwschoenen daar achter en gaan aan glacier touw op pad. Doordat het niet helder is geweest is de sneeuw niet opgevroren, wat ervoor zorgt dat we diep wegzakken en het lopen vermoeiend maakt (Fig 15). De route leek van een afstand moeilijk te lezen te zijn maar zodra we bij de instap staan is de lijn makkelijk te vinden. We klimmen via een korte stijle wand omhoog naar de graat. Hier zakken we veelal tot onze knieën en heupen weg (Fig 15), wat erg vermoeiend is. We wisselen veel met sporen. Zodra we op de graat zijn, is de route makkelijk te vinden (Fig 16), maar omdat we zo vaak wegzakken, ligt het tempo laag. We komen bij de eerste steile passage. Het zou een mixed lengte moeten zijn maar er bleek echter niet veel ijs in te zitten waardoor het voornamelijk rotsklimmen is. We klimmen soepel door het stuk heen en vervolgen onze weg over de graat. Bij de tweede steile passage (Flake Gully) spenderen we redelijk veel tijd aan het zoeken van de juiste lijn door de rotsen heen. Op internet hadden we in een bericht gevonden dat er een groot stuk rots zou zijn uitgebroken waardoor er een andere lijn gevolgd zou moeten worden die wat moeilijker is. Na meerdere pogingen over verschillende lijnen vinden we een relatief makkelijke straightforward lijn die we vanaf het begin ook al gezien hadden. We hebben ons te veel laten afleiden door het internetbericht. Na deze passage doen we een 3x3 assessment en komen tot de conclusie dat we het beste kunnen omdraaien (Fig 16). We zijn erg langzaam door de sneeuw en ijs condities en factor mens speelt ook een grote rol. Vlak na dit besluit gaat er ook een lawine rechts boven ons af, het begin van vele lawines die we zien en horen zowel op onze berg als in alle bergen en wanden om ons heen. Dit versterkt ons besluit om af te dalen.

Fig. 15. Aanloop vanaf advanced basecamp naar start van de route. Vaak zakken we weg tot onze knieën en heupen in de sneeuw. Later wordt het helaas niet beter.

Hoogste punt net na
Flake gully (5.7),
vanaf hier afgedaald

Bivak tijdens afdaling

Fig 16. Op de graat met de steile stukken rots en mixed op de achtergrond. De rode pijl geeft aan waar we zijn omgedraaid op de graat en de groene waar we ongeveer gebivakt hebben op de terugweg.

Fig 17. Uitzicht vanuit onze bivakplek op de graat en de rest van de omgeving.

Afdaling

We klimmen en abseilen naar beneden. We hebben besloten een beschutte plek op de graat te zoeken om te bivakken tot het kouder is en de route weer stabiel is o.a. ook de cornices. Tijdens een abseil gaat er zowel links als rechts een lawine van Noël af. We vinden een semi beschutte plek onder een overhangend rotsgedeelte (Fig 16 en 17), waar we een klein plateau'tje vlak maken om de tent op te zetten. We maken ons ook aan de rots vast voor de tijd dat we daar zijn. We horen vele lawines per minuut af gaan en in de avond komt er nog een kleine lawine met medium rotsblokken vlak langs onze tent af. We wachten tot het 01:00 is waarna we het kamp opbreken en verder afdalen naar beneden. Het is die nacht helder geweest en de sneeuw is goed opgevroren. Dit zorgt ervoor dat we makkelijk en snel over het terrein kunnen verplaatsen, waardoor we in korte tijd weer bij onze sleetjes staan. Deze condities hadden we nodig gehad toen we omhoog gingen. Dat had ervoor gezorgd dat we veel meer snelheid hadden kunnen maken. We nemen een pauze, her organiseren onze tassen, graven de sonde uit die vastgevroren was in de sneeuw en beginnen aan de terugweg naar BC. Tijdens de terugweg zien we het spoor van onze heenweg en we dwars door de spleten zone zijn gelopen terwijl dat niet nodig was. De weg terug vinden is gemakkelijk, het is erg mooi weer en we hebben veel zicht (Fig 18). Binnen 4 uur zijn we terug bij BC. Het is vroeg in de ochtend en nemen de rest van de dag rust en tijd om onze spullen op te ruimen. We krijgen een weerbericht binnen dat het alleen de dag erna nog goed weer zal zijn en daarna is er 10 dagen regen voorspeld. Gebaseerd hierop besluiten we dat we het enige weer window wat we nog hebben optimaal moeten benutten en maken plannen voor de volgende dag ondanks het feit dat we beter een rustdag kunnen pakken.

Fig 18. Op de terugweg naar base camp met Mount Beard rechts in de achtergrond.

Aanloop

We staan om 01:00 op. Het is erg mooi weer, blauwe lucht (Fig 19). Er staat regen voorspeld in de namiddag, vandaar dat we extra vroeg op pad zijn gegaan. We lopen op sneeuwschoenen binnen 1.5 uur naar de steile sneeuwflank die leidt naar het begin van de route in de hoek (Fig 20). Het is aan te raden om niet te strak langs de rotsen af te lopen zoals aangegeven in de SuperTopo maar meer links om te gaan. Zo ontwijk je de spleten zone voor het grootste deel. Het kost even tijd om de instap te lokaliseren maar wordt uiteindelijk duidelijk met de foto's die we van internet van de route hebben. Al van redelijk ver weg hebben we water over de rotsen zien lopen en waren bezorgd over hoe droog de route is. Gelukkig blijkt de waterval links van de route te zijn en ziet onze instap er droog uit.

Fig 19. Panorama foto op de aanloop naar The Stump met op de achtergrond van links naar rechts Mooses Tooth groep, Mt Dickey en Mt. Barrill.

Fig 20. Route vanuit de lucht gezien. Rode pijl geeft begin van de route aan.

Klimmen

We klimmen via het steile sneeuwveld omhoog, moeten een bergschrand passeren om op de rotsen te komen. Noël begint met de eerste lengte te klimmen en Rob komt na gejumard (Fig 21). Het is even wennen aan de rots maar het is mooi en leuk klimmen (Fig 22). We maken meer standplaatsen dan beschreven staat om touw wrijving te voorkomen. De beschreven touwlengtes zijn allemaal bijna 60 meter lang. Na 3 touwlengtes is de route nat op sommige plekken maar we kunnen door klimmen, later wordt de route weer drogere. De aard van de klim is vooral in versnijdingen en spleten. Het grootste deel van de route is goed af te zekeren. Standplaatsen bestaan vaak uit een bundel van prusiktouwtjes om een blok of punt heen. Na bijna 300 m klimmen in 5 pitches doen we een 3x3 en besluiten we om te draaien. We waren op dat moment, vanaf BC, 8,5 uur onderweg en Rob was erg vermoeid aangezien er geen rustdagen waren tot dat moment.

Fig 21. Rob komt als 2de omhoog. Onder is de sneeuwelling met randspleet te zien. Op de achtergrond is een rijtje van bergen te zien met onder andere Mount Dickeys, Mt. Bardely, Mt. Johnson van rechts naar links.

Fig 22. De karakteristieke hoek versnijding waardoor je een groot deel van de route omhoog volgt.

Afdaling

We seilen ab over de bestaande standplaatsen en glijden het sneeuwveld naar beneden waar ondertussen de sneeuw al flink zacht is geworden terwijl in bij aankomst goed opgevroren was. In 2 uur lopen we terug naar BC waar we de rest van de dag hebben om uit te rusten en na te denken wat we verder gaan doen.

We krijgen de weersvoorspelling binnen en zien dat het de komende weken gaat regenen en relatief warm wordt. Hierdoor is het te gevaarlijk voor alpiene beklimmingen i.v.m. lawines. Tevens is het ook slecht voor rotsroutes aangezien de rots dan nat is. Hierdoor besluiten we om terug te gaan naar Talkeetna en de expeditie af te breken.

5.2 Materiaal

We hadden zowel big wall als alpine gear bij naast alle spullen die nodig waren voor base camp en advanced base camp (Fig 23). De spullen waren gebaseerd op onze eerdere ervaringen en het lezen van verslagen op internet. Sommige verslagen hadden het over zeer scherpe rots en touwen die kapot gegaan waren, daarom hebben we express 2 triple rated touwen meegenomen naast een haul line. Ook hadden de verslagen het over het gevaar van kraaien die voedsel uitgraven, tassen openscheuren om bij eetbare spullen te komen. Hiervoor hebben we ons eten altijd in een extra grote duffel minstens een meter ingegraven onder de sneeuw bewaard.

Alle klimspullen hebben we vanuit Nederland meegenomen, eten en gas hebben we extra gekocht in de Walmart en REI in Anchorage. Brandstof voor de multi fuel stove hebben we van Talkeetna Airtaxi gekocht, waar we ook bamboestokken en sleetjes gehuurd hebben.

Tenten hebben we van het CEAT depot geleend net als de satelliettelefoon.

Eten hebben we in de Walmart (Fig 24) en vriesdroogmaaltijden in de REI gekocht. Vooraf hadden we een eetschema gemaakt met geplande maaltijden gebaseerd op 3500 kilo calorieën per dag per persoon voor 16 dagen op de glacier.

Voor een volledige lijst van onze spullen en eetschema neem contact met ons op.

Fig 23. Spullen checken en inpakken.

Fig 24. Inkopen in Walmart.

6. Begroting & realisatie

6.1 Begroting

De totale kosten van de expeditie waren begroot op 4600 euro.

6.2 Realisatie

De gerealiseerde kosten zijn 633.94 euro hoger dan de begrote kosten (Tabel 1). Dit komt voornamelijk doordat de TAT vlucht hoger uitviel dan verwacht ivm met extra kilo's gewicht.

Tabel 1. Gerealiseerde kosten in euros

	Kosten (Euros)
Wat	Gerealiseerd
Treinkaartjes Dinant - Brussel	47.20
Heen en weer reis Brussel - Anchorage	2,238.80
Extra tas en karretje vliegveld	104.88
Eten voor expeditie	197.98
AirBnB Anchorage	169.25
Uber Anchorage	34.94
Expeditie eten (Walmart)	398.25
Vriesdroogmaaltijden, gas, enzo (REI)	265.99
Abbo Inreach	74.99
Simkaart satelliet telefoon	147.81
Park Entrance fee	27.60
Vlucht TAT (incl. fuel en bagage)	1,503.74
Spullen versturen terugkomst	22.50
Totaal gerealiseerd	5,233.94
Totaal begroot	4,600.00

6.3 Sponsors

Buiten de CEAT subsidie hadden we geen andere sponsoring voor deze expeditie.

7. Media

Tot nu toe hebben we nog geen media output van deze expeditie en gezien de loop van de expeditie verwachten we deze ook niet veel te zullen krijgen.

8. Tips & potentie (Rob / Noel)

Tips

- Plan voldoende rustdagen in, direct starten met een jetlag aan zware tochten kan je later opbreken, persoonsafhankelijk.
- Eerder in het seizoen zijn de condities voor sneeuw en ijs waarschijnlijk iets beter (maar dit is verschillend per jaar). Download offline maps, zover deze te verkrijgen zijn, voor in het geval je in een white-out komt. Navigatie over de gletsjer is eenvoudig wanneer je zicht hebt, maar als je geen zicht hebt is het lastig.
- Maak een extra gedetailleerd routeplan van elke aan en afloop (windrichting, afstand, tijd etc)
- Neem een extra touw mee naar dit gebied.
- Graaf je voedsel minstens een meter onder sneeuw in en bewaar het in goed gesloten tassen om te voorkomen dat vogels je eten opeten.
- Voor sneeuw en ijs, klim op het koudste deel van de dag ongeveer tussen 01:00 en 12:00.

Nieuwe routes

In het gebied zijn al vele routes geklommen maar er wordt ook beschreven dat er nog veel potenties zijn voor nieuwe lijnen. De zoektocht op internet en met name in het American Alpine Journal levert een veelvoudigheid van routes op die al gedaan zijn. Helaas zijn er vaak geen foto's met lijnen van de routes toegevoegd. Dit maakt het erg lastig te achterhalen welke lijnen nu precies waar geklommen zijn. Het zou daarom kunnen zijn dat als we een route doen waarvan wij denken dat die nieuw is, deze daadwerkelijk al eens geklommen is. Blijkbaar is dit een algemeen probleem omdat in veel verslagen staat dat het mogelijk een first ascent is of een variatie op al een bestaande route.

Van de South Face, Mount Dickey (Fig 25) en Mount Bradley wordt beschreven dat er nog enkele nieuwe routes te klimmen zijn. Ook op de South Face van Moose Tooth zijn enkele routes geopend (Fig 25). Foto's van South Face van Mount Dickey (Fig 25) en Moose Tooth (Fig 26 en 28) laten potentiële lijnen zien zoals ingetekend op de foto's. Echter zullen we in het terrein eerst verder moeten bepalen wat haalbaar is. Uit veel verslagen blijkt ook dat de rots kwaliteit zeer wisselend kan zijn, iets wat zeker een uitdaging zal vormen en niet vanaf een foto te bepalen valt. Ook de rots links van de start van de west ridge van Mount Dickey lijkt veel potentie te hebben om nieuwe lijnen te openen (Fig 29).

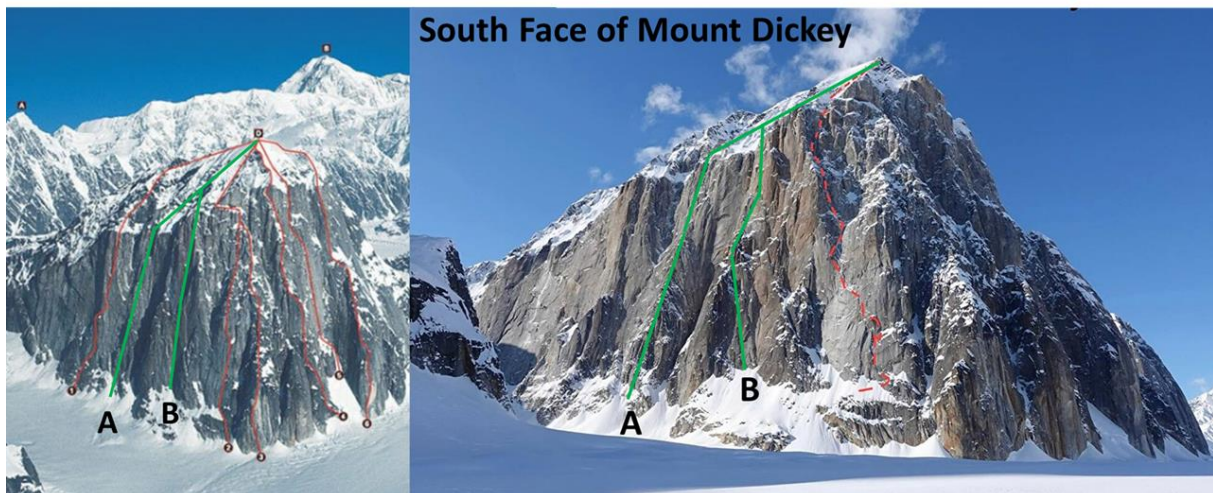

Fig 25. Enkele al geklommen routes (in rood) op Mount Dickey en mogelijke nieuwe routes (A en B in groen).

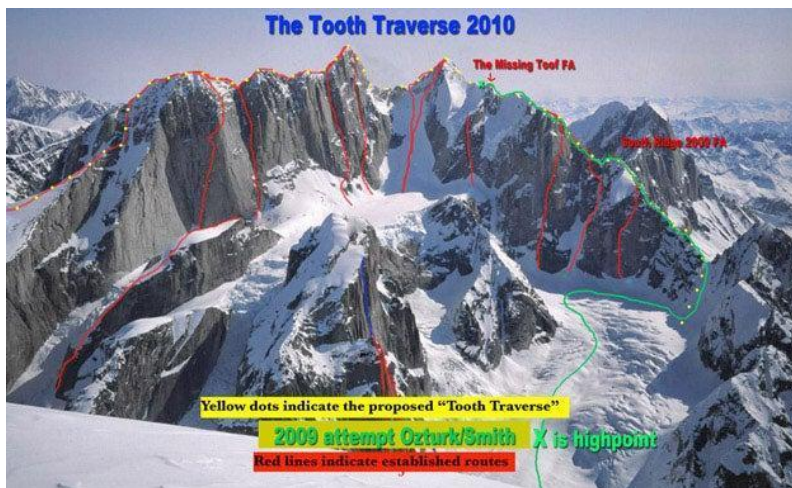

Fig 26. Geklommen routes op de Tooth groep

Fig 27. Mogelijke nieuwe routes op South Face, Moose Tooth.

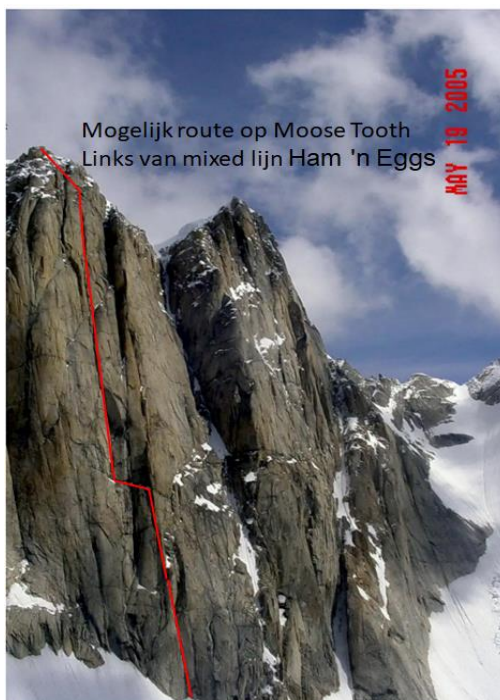

Fig 28. Mogelijke nieuwe route op South Face, Moose Tooth. Dit is lijn nr 3 in Fig 27.

Fig 29. Mogelijke nieuwe route op rots links van instap west ridge op de Moose Tooth.

Bijlagen

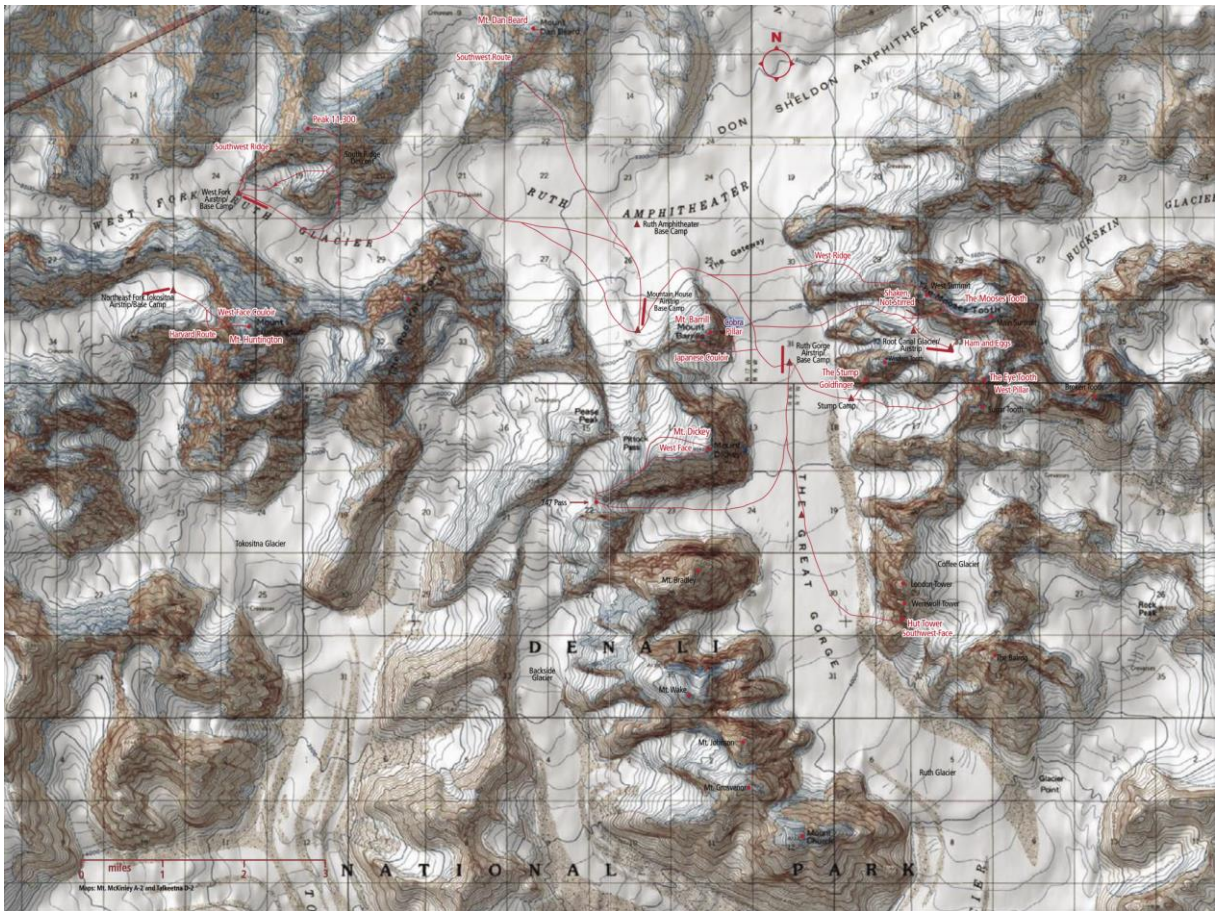

Fig 30. Kaart van gebied uit de Alaska Climbing, Puryear 2006 SuperTopo.